

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXV. évfolyam 11. szám. 2014. június 1.

Ára 0,80 lej

Áldott pünkösti ünnepet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Csend, majd sebesen zúgó szél zendülése

Csend van Jeruzsálemben. Csend van a világ felett. Megállásra, elnemulásra késztető nagy csend.

Alig egy világt teremtsnyi ideig, hat napig volt hangos Jeruzsálem. Csak virágvasárnaptól nagypéntekig. Már vége van a hozsánakiáltásnak. Már beteljesedett az óhaj: „Segíts meg, oh Király!” Az ezt várók között mi is ott vagyunk. Szívünket megnyugtatja az ígélet: „És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik” (ApCsel 2,21).

És elnémult a: „Feszítsd meg! Feszítsd meg őt!” kiáltás is. Hazamentek a kiáltók, mint, akik jól végezték dolgukat.

A Golgota hegyén, a három kereszten függő közül, csak a középen levőnek mondták az arra menők, a főpapok, az írástudók és a vének: „Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” De most már mindenkinek a torkán ragadt a szó. Csend van. Ezt az ólomnehéz csendet Isten Fiának az utolsó szava hozza magával: „Elvégeztetett!”

Jeruzsálem felett, a Golgota hegyén, a kereszt körül csend lett. Bűneink büntetésének súlyát, a kereszt átkát Jézus magára vette. Krisztus vére és Lelke az én lelkem tisztalanságát, azaz minden bűnömet lemossa (Káté 69). A teremtett világ elcsendesül. Ez a csend befedi Ábel véreinek kiáltását, Izsák

félelmének hangját és elfedi Hágár fiának, Izmaelnek sírását is.

Csend van a világ felett. Alig elviselhető nehéz csend, amilyen egy közelgő vihar előtt szokott lenni. Egy ígélet beteljesedése van érkezésben. A hétnek első napján, a kora reggeli csendet az angyal szava töri meg: „Nincs itt, feltámadott.”

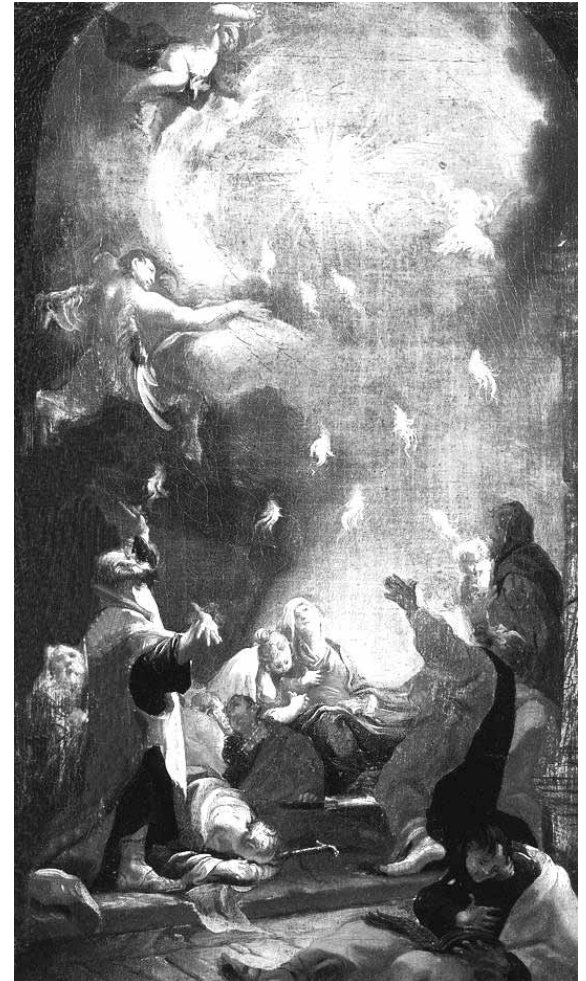
A jeruzsálemi felháznak a csendjét, ahol a mennybemenetel után a tanítványok egy szívvel, egy lélekkel együtt vannak, a csendes imádság teszi áldott csendd.

És nem sok idő múltával valami történik. Jeruzsálem felé, a világ felé, mifelénk a magasból elindul egy fuvallat. Elindul Isten szeretetének lehelete, a Szentlélek, a ruáh, a pneuma. Szent Ágoston szerint az Atya és a Fiú csókja, az ő kölcsönös szeretetük, a békesség kötele a kettő között. A Szentlélek az a szeretet, amellyel az Atya a Fiút, a Fiú az Atyát szereti, amely kegyelemből reánk árad.

Az, ami a „kezdetben” az életnek lehelete volt. Az, ami az embert élővé tette, mozgásba hozta.

Székely József

(Folytatása a 3. oldalon)

A Dési Egyházmegyéhez tartozó rettegi gyülekezet nemrég újította fel templomát. Az ünnepségen Kató Béla püspök hirdetett ígét.

Fényképes beszámolóink az 5. oldalon olvasható.

Hagyományos családi értékek

Tordaszentlászlói előadás az élet üzenetéről

A Kárpát-medencei Család-szervezetek Szövetsége (KCSSZ) és a Kárpát-medencei Családlánc – alapelveinek megfelelően – kiáll a hagyományos családi értékek és az élet védelme mellett, és kéri a magyar kormányt és minden Európai Parlamentbe készülő Kárpát-medencei politikust, hogy a jövőben is ezt képviselje az EU-ban. Akkor is, ha emiatt nagy médiaháttérrel rendelkező, de a társadalom egészét tekintve kisebbségben levő csoportok részéről folyamatos támadások érik a nyugati médiában. Ez az egyik fontos üzenete a Kárpát-medencei családközösségek éves közgyűlésének, melyet

a napokban tartottak az erdélyi Tordaszentlászlón.

Szabó Endre – a KCSSZ elnöke – az MTI-hez eljuttatott közleményében hangsúlyozta, hogy gyermekeink jövőjét, a társadalombiztosítás fenntartását és az európai nemzetek fennmaradását csak az szolgálja, ha az anya, apa és gyermekek alkotta családokban felnövő gyermekek továbbadják az élet üzenetét. Szabó Endre kiemelte, hogy ezen értékek képviseletét és a magyar nemzet érdekeinek mindenekelőtti szem előtt tartását elvárják valamennyi, az Európai Unióban politizáló párttól.

Barangolások bibliai tájakon

Rámót

Minden Bibliát olvasó ember hallott a menedékvárosokról. Rámót egyike volt e városoknak. Ide menekülhettek azok, akik nem szándékos gyilkosságot követtek el. Miért volt ezekre szükség? Ebben az időben a vérbosszú törvénye működött, vagyis a „szemet szemért, fogat fogért, életért életet adj” törvénye. Ezért az is, aki akarata ellenére, például egy munkabaleset során megölt valakit, arra számíthatott, hogy rokonai addig keresik, amíg meg nem találják és meg nem ölik. De Isten gondoskodott arról, hogy az ígért földjén az ilyen ember védelemben részesüljön. A menedékvárosok kapujában ültek a vének, akik eldöntötték, hogy az ide menekülő ember jogot kap-e arra, hogy a városba jöjjön. Ha az elbírálás kedvező volt, akkor az embert nem lehetett a vérbosszuló rokonoknak kiszolgáltatni. Miután az épp hivatalban levő főpap meghalt, az illető szabadon elhagyhatta a várost. Ez nyilván utalás az engesztelő áldozatra, s mi – az Újszövetség

népeként – ebben is Jézus Krisztus áldozatát látjuk.

E város a Dávid életében is felbukkan, mégpedig akkor, amikor a leghányatottabb az élete, amikor Saul haragja elől kell menekülni. Egy adott ponton Siklágba, egy filiszteus városban keres menedéket. Ott kettős életet folytat, hisz azt a látszatot kell keltenie, hogy ő a saját népének ellensége lett, hogy a filiszteus király őt országában megtűrje. Persze a szívében egészen más van. Magyarul mondva: képmutatóvá kell legyen, ami a legkevésbé se illik Isten gyermekéhez. Siklágot közben beduin seregek teljesen felégetik, ám épp akkor, amikor Dávid és emberei nem voltak a városban. Feleségeit és gyermekeit mind fogságra viszik. Isten választotta ott áll élete romjai felett. De e reménytelen helyzetben Dávid újra Isten akarata után tudakozódik, s az Úr megsegíti, hogy feleségeit és gyermekeit épségben visszakapja. De ennél még többet is kap: akkora zsákmányt, hogy a környékbeli városokat, közöttük Rámót is ajándékokkal tudja meglepni. Mintha érezné, hogy erre a városra és embereire még szüksége lesz a királyság felé vezető úton. Mi most épp pünkösdt ünnepeelve ezt így mondjuk: Isten Lelke vezette őt, s vezet minket is, csak szavára figyeljünk.

A város a szíriabeliek kezére kerül, s ez nyilván bántja Izrael királyát, Ahábot. E helyzetben Júda királyához, az istenfélő Jósafáthoz fordul. Arra próbálja rávenni, hogy szövetséget kötve együtt induljanak a szíriabeliek ellen. Jósafát meghallja Aháb kérését, de ő előbb tudni akarja, mi az Úr akarata. Aháb össze is hív négyszáz prófétát, akik habozás nélkül azt tanácsolják, nyugodtan indulhatnak a harcba, mert az Úr kezükbe fogja adni az ellenséget. De ezek mind hamis próféták voltak, akik a király szája íze szerint beszéltek. Jósafát nem

Ne ítélj felelőtlenül!

A doktor sietve érkezett meg a kórházba. Telefonon hívták be egy sürgős műtét miatt. Gyorsan átöltözött, mosakodott és elindult a műtő felé. A váróteremnél találkozott a műteni kívánt fiú édesapjával.

– Mi tartott ennyi ideig? Miért nem jött be időben dolgozni? Nem tudja, hogy a fiam élet és halál között van? Nincs Önben egy csepp felelősségérzet sem? – kérdezgette mérgesen az apuka.

A doktor csak elmosolyodott kedvesen, és hozzátette:

– Sajnálom uram. Jöttem amilyen hamar csak tudtam. Nem tartózkodtam a kórházban a mai nap. És most csak annyit tudok mondani, hogy nyugodjon meg kérem, hogy tudjam végezni a dolgom.

– Nyugodjak meg? Mit szólna hozzá, ha a maga gyereke lenne ilyen helyzetben? – kérdezte az apa mérgesen.

A doktor újra csak egy kedves mosolyt engedett el, és hozzátette:

– Csak azt tudom önnek mondani, amit Jób mondott: porból lettünk és porrá leszünk, áldott legyen az Úr neve! A doktorok nem tudják meghosszabbítani az emberi életet. Most

menjen és foglaljon helyet a váróban, megteszünk minden tőlünk telhetőt, higgye el.

– Tanácsokat osztogatni akkor, amikor nem vagyunk érintettek az ügyben túlságosan is könnyű! – morogta az apuka, és kiment a terembe.

A műtét eltartott 4 és fél óra hosszat. Végül boldogan jött ki az orvos a műtőből.

– Köszönöm, Istenem! Sikerült megmenntünk a fiát. Minden rendben zajlott le – mondta az orvos az apukának, és elviharzott. – Minden kérdésére válaszolni fog a nővérke. Vigyázzon a fiára! – szolt vissza az ajtóból.

– Miért volt ilyen arrogáns? Miért nem volt öt perce, hogy megbeszéljük, mi történt odabent? Miért ennyire figyelmetlenek és lelketlenek az emberek? – morogta az apa.

A nővér közben megérkezett, és válaszolt:

– A doktor úr fia meghalt egy autóbalesetben. Ma van a temetése. Onnan jött el, amikor hívtuk telefonon, hogy a maga fiát sürgősen meg kell műteni. És most, hogy végzett, siet vissza, hogy odaérjen, amikor eltemetik a fiát – válaszolta szomorúan a nővér.

Tanulság: Sose ítélj el embereket addig, amíg nem tudod, mit miért tesznek. Sose ítélj első látásra! Próbáld meg megismerni a történetét annak, akit bántanál, mert lehet, hogy a végén meglepődsz!

Református Kalendárium 2014

A rejtvénypályázat nyertesei

A 2014-es kalendáriumban megjelent rejtvények megoldásait szerkesztőségünkbe többen is beküldték, a helyes megfejtők közül ezúttal a következők nyertek könyvjuttalmat: Szabó Eszter (Kolozsvar), Szombati Attila (Marosvásárhely), Tar Sándor Ernő (Erdőszentgyörgy).

bízik e prófétaseregben, és tovább kutat. Végül előkerül Mikeás, aki ünneprontó lesz, mert azt teszi, amit egy igaz prófétának tennie kell: az Úr szavát mondja. Ezért egy pofot is kap, majd a tömlöcbe teszik. A szomorú az, hogy Jósafát ennek ellenére felmegy Ahábbal a harcba.

Vigyázni kell, mert a hazug próféták serege vesz körül. Valósággal zúdul ránk a hazugság a médiából, a politikusok szájából. Isten őrizze meg az Ő egyházát attól, hogy a világ mikrofonja legyen. Adjon az Ő gyermekeinek bátorságot az ige igazságát kimondani akkor is, ha szenvedni kell érte.

A Rámótnál való harcnak szomorú vége lett. Az Izrael–Júda szövetség vereséget szenved. Aháb király álruhában érkezik a harcmezőre, arra gondolva, hogy ha baj lesz, akkor Jósafátra támadjanak, hogy ő egérutat nyerhessen. Hamar meglátszik, mennyit ér Aháb barátsága, a világgal való barátkozás. De Isten gondviselő szeretete ott van a tévedés ellenére is Jósafáttal, s amikor helyzete kilátástalanná válik, az Úr-hoz kiált, s az megmenti az életét. Ahábot közben hiába keresik a szíriabeliek, nem találják. Ekkor egy harcos a nyilat csak úgy találomra kilövi és etlalálja Ahábot a páncél és a kapocs között, a seb halálos lesz, ott vérzik el a szekéren. Nagy figyelmeztetés ez mindenki számára: aki az Urat elhagyja, annak nem lesz jó dolga. Nemcsak Isten áldásra vonatkozó ígéretei teljesebben, hanem büntetésre figyelmeztető fenyegetései is.

Utoljára Rámóttal úgy találkozunk, mint a léviták városával. Lévi törzse fontos szerepet töltött be Izrael életében, hisz ők végezték a kultikus szolgálatot, ők mutatták be az áldozatokat. Lévi törzse nem kap az ország elosztásakor tartományt, ahogy a többi törzs. Ők az egész ország területén szétszóródva kapnak városokat és legelőket. Rámót is ilyen lévitaváros lett. Mit üzen ez ma nekünk? Azt, hogy Isten az Ő gyermekeit nem gyűjti össze egy szigetre, ahol ők egymással nagy szeretetben és harmóniában élhetnének, hanem szerte ebben a világban szétszórja őket. Hogy tudnának ők másképp sóvá és világossággá lenni? Ez történik pünkösöd után. Az evangélium elindul diadalmas útján egészen a föld végső határáig. Nekünk is kijelölt egy gyülekezetet, szolgáljunk ott hűséggel.

Olvasandó igék: 2Móz 21,23–24; Józ 20,8; 1Sám 30,6.26.27; 1Kir 22,15; 2Krn 9,1–3; 18,28.34; Mt 5,13–16; Zsid 10,31.

Lórincz István

Csend, majd sebesen zúgó szél zendülése

(Folytatás az 1. oldalról)

Jeruzsálem felett ez a fuvallat sebesen zúgó szélnek zendülésévé lesz. Az ólomnehéz csendet feloldó zúgássá. Magával ragadó széllé. Minden gonoszságtól, démoni erőtől elválasztó hatalommá. Kettős tüzes nyelvvé lesz a Szentlélek. Ő képes arra, hogy a szívünket tűzbe hozza, felmelegítse a hideg kőszívet. De meg is tisztítja.

A nagy csend feloldódik, a nyelvek megoldódnak. Ki-ki a maga nyelvén hallja Isten nagyságos dolgait. Az Atya, Fiú, Szentlélek munkálkodni kezd. Mert a tűz, a világosság és a szélvihar Isten lényének és működésének a jelei. Általa ébredzik a világ. Az egyház megszületik.

A Szentlélek Krisztust a szívünkbe helyezi, minket Krisztusba. Isten a Szentlélek munkája által részesévé tesz Krisztus testében és vé-

reben. A Szentlélek által, aki Krisztusban és bennünk is lakozik, az Ő testével oly módon egyesülünk, hogy testéből való test, csontjából való csont vagyunk, hogy minket a Szentlélek éltesen és kormányozzon örökké. Isten az Ő Szentlelkét és kegyelmét azoknak adja, akik azt szívbeli fohászokkal szüntelenül kérik, hogy testük és lelkük a Szentlélek temploma legyen.

Álljunk ezen a pünkösdi ünnepen is menyeyei Atyánk, a mi Urunk Jézus Krisztus elé és kérjük együtt: „Úgy igazgass minket Igéddel és Lelkeddel, hogy neked napról napra inkább engedelmeskedjünk.” Hagyjunk fel gonosz cselekedeteinkkel, engedvén, hogy az Úr végezze bennünk Szentlelke által a maga munkáját, és így az örökkévaló ünnepet már a földi életben elkezdjük. Krisztus reánk lehel, nekünk is mondja: „**Vegyetek Szentlelket!**”

Mennyire keresztyén Európa?

Vége megszólal Nyugat lelkiismerete?

Dr. Godelieve Quisthoudt-Rowohl professzor asszony EU-képviselő a német CDU színeiben. Diplomáját kémiából szerezte, fizikai kémiából doktorált a leuveni egyetemen. Tanított a hannoveri orvosi főiskolán, a hildesheimi egyetemen, majd ugyanitt lett a Társadalomtudományi Intézet Neveléstudományi Részlegének professzora. Az Európai Parlamentben 1997 óta több felelős pozíciót töltött be. A frakción belüli „protestáns frakció” lapjának, az Evangéliumi Felelősségnek egyik számában elgondolkodtató cikket tett közzé „Mennyire keresztyén Európa?” címmel. A témában úttörő jelentőségű tudós és politikus kijelentésére ezt mondhatjuk: Végre! De miről is ír?

Vége megszólalt valaki. Nyugat lelkiismerete? Merjük remélni. Mindenesetre az első jeladás megérkezett arról, amit magyar protestáns lelkiismerettel, hívó érzékenységgel oly' régóta

várunk: szembenézés mindazzal, ami Nyugat-Európát az elvilágiasodás kataklizmáival olykor talmi látszatba ejtette. És elhitette velük valaki, hogy ők a keresztyénség fellegvára. Pedig egyre inkább elefántcsonttoronyba szorultak. És paradox szituációba: posztkeresztyénség kontra hitvalló közösségek a népegyházi haladók keretek között, olykor azokon kívül... És oly sok minden, ami Európa keleti felén sokkal keményebben és brutálisabban jelent meg, csapódott belénk, nyugati szelekkel sodródott az arcunkba, lelkünkbe. Az ideológiátlan, vagy éppen túlmagyarozott, s közben még csak meg sem szelídített anyagiasság, a legrafináltabb banki materializmus, a pénz hatalmának kritikátlan szolgálata minden egyházi vótum ellenére éppúgy, mint a nyomában fellépő antiklerikalizmus, egyházellenesség, egyháztalanodás, a „Jézus igen – az egyház nem” lélekhasadásos praxisa. Vagy amikor az egyház már csak a szolgáltató karitatív jótét lélek szerepébe kényszerült. Szóval, sok minden jött onnan, el egészen odáig, hogy az eredetében egyetlen keresztyén kontinens EU-s alkotmánya nem tudta, nem akarta vállalni a kontinens népeinek közös, máig megtartó keresztyén örökségét, értékvilágát. Végre Godelieve Quisthoudt-Rowohl pro-

Reviczky Gyula

Pünkösöd

Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsaiilat,
Fényözőn hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tűnt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdetése a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe',
homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!

fesszor asszony cikke megtörni látszik a hallgatást. Nem könnyű, több tekintetben is fájdalmas tapasztalatokon átszűrődött gondolatmentét követjük most. Abban a reményben, hogy a keresztyénség védelmezésére lelkileg tette kész, még ki nem fáradott/fárasztott, Szentlélek-töltésű magyar keresztyénségben ez is megerősíti az apostoli vagy evangéliumi hitvédelem örököinek eddig is gyakorolt kiállását. És egyúttal a magyar közvéleményben tudatosítja: sem a liberalizmus, sem a (vad)kapitalizmus, sem semmiféle szabadkőműves vagy másféle politikai vagy pénzpáholy, világkonspiráció nem tudja elfojtani az igazság és a lelkiismeret szavát...

Békefy Lajos

(Folytatása a 6. oldalon)

A vén kontinens szenilis lett

Az elmúlt években már többször elhatároztam, nem nézek Eurovíziós Dalfesztivált. Egyrészt azért, mert rájöttem, hogy nem a dal a fontos, hanem valami más. Van benne egy kis politika, vagy lehet, hogy nem is kicsi. Másrészt azt is láttam, hogy Magyarországnak egy Toto Cutugno szintű dallal sem lenne esélye megnyerni a versenyt. Miért? Például azért, mert nincsenek barátai, rokonai.

Az északi országok ugyanis – ha a kedves olvasó megfigyelte – mindig egymásnak adogatják a pontokat, a volt Szovjetunió tagországai ugyancsak, a szláv népek hasonlóan, de nagy az összefogás a mediterrán országok között is.

Az idei májusi dalfesztivál azonban feltette az i-re a pontot, s azt hiszem, hogy a normálisabb emberek között mindenhol kiverte a biztosítékot. Egy olyan kreatúra nyerte el az első díjat, akit (vagy amit?) még a színpadra sem lett volna szabad felengedni. Persze tu-

dom, hogy ezzel a véleményemmel nem vagyok trendi, nem vagyok európai, sőt. Kirekesztő, szélsőséges, intoleráns. Esetleg fasiszta, fájgyűlölő vagy akár náci is. Mégis azt mondom: Európa kivetkőzött önmagából, szépérezke kificamodott. A tolerancia és a másság elfogadásának leple alatt olyat tett, amely az egykor keresztyén Európát (mikor is volt az?) erkölcsileg nem a tönk szélére sodorta, hanem egyenesen a mélybe taszította.

Conchita Wurst (eredeti nevén Thomas Neuwirth) kipróbál-

ta, hogy meddig mehet el, mekkora tűrőképessége van Európának. Az eredmény pedig azt jelzi: a lejtőn nincs megállás. A vén kontinens már annyira szenilis lett, hogy elfelejtett mindent. Istent, a teremtés rendjét, a szépérezket, az erkölcsöt.

Uram, meddig vársz? Mikor küldöd már angyalaidat, mint Szodoma és Gomora felé? Lót feleségével ellentétben mi nem fogunk visszatekinteni...

Somogyi Botond

Emlékpark Sepsiszentgyörgyön

Holokauszt-emlékparkot avattak Sepsiszentgyörgyön a Vojkán utcai új zsidó temetőben, a deportálás 70. évfordulóján. A Romániai Zsidó Hitközségek Szövetsége (RZSHSZ), a brassói zsidó hitközség és a sepsiszentgyörgyi zsidó közösség támogatásával a város önkormányzata által kialakított emlékhely közepén, a vén hársfa előtt mostantól obeliszkhirdeti az eseményt. Az alábbiakban Kató Béla püspök beszéde olvasható, amelyet az emlékpark felavatása alkalmával mondott.

Igen Tisztelt Emlékező Közösség! Ma, amikor a holokauszt 70 évvel ezelőtti tragikus sepsiszentgyörgyi eseményeire emlékezünk, akkor elsősorban a város polgáraihoz szeretnék szólni. Féder Zoltán, az akkori események túlélőjeként, nemrég megjelent írásában felteszi a kérdést: „Vajon Sepsiszentgyörgy történetében milyen helyet foglal el egy olyan esemény, amilyen 1944. május 3-án történt?”

Ennek a városnak a lakói nemcsak a kultúrát, a nyelvet, a házakat, az utcákat, az iskolákat örökölték őseiktől, hanem örökösei vagyunk hősies tetteiknek, bátorságuknak, de ugyanúgy örökösei vagyunk szegényüknek is. Feltehetjük a kérdést mi is Féder Zoltánnal együtt, hogy „mi történt velünk?”. Velünk, sepsiszentgyörgyiekkel, itteni magyarokkal és románokkal. Miért hagytuk, hogy így legyen? Miért néztük a függöny mögül, kerítéseinke lécein keresztül,

hogy a tegnap még minket kiszolgáló, gyógyító, hivatalokban eligazító, vagy éppen a mellettünk lakó szomszédjainkat összegyűjtve, majd felsorakoztatva, örökre elvigyék a marhavagonokkal? Miért nem rohantunk ki és állítottuk meg a hatalom kezeit és kerekeit? Elsősorban azért, mert úgy gondoltuk, hogy nem rólunk szól a történet, és hogy nem mi akartuk, hogy így legyen. Nem gondoltuk, hogy a nagybetűs

„IGAZSÁG” tiportatik itt el. És arra sem gondoltunk, hogy innen többé nincs visszaút, nincs megállás, hiszen két év múlva, öt év múlva, tíz év múlva a kommunizmus minden bűne ebből táplálkozott, amikor ismét, és lehet, hogy éppen azokban a marhavagonokban, amelyekben zsidó honfitársainkat elhurcolták, vitték el fogóságba, lágerekbe, a Duna-csatornához azokat, akiket faji, nemzetiségi, társadalmi helyzetük miatt veszélyes elemeknek tartottak. Nem álltunk ellene a gonoszoknak, a hazugságnak,

és úgy gondoltuk, hogy velünk soha nem történhet semmi ilyen. Voltak, akik már kinézték maguknak az elhurcoltak állását, házákat, vagyonát, netán az aranyfogát, mert minden bűnnek a gyökere a tízedik parancsolat megtagadása, amikor elkívánjuk a felebarátunk házákat, feleségét, életterét, és ami végül elvezet oda, hogyha másként nem lehet ezeket megszerezni, akkor meg is öljük a másikat.

Tisztelt emlékező közösség! A holokauszt borzalmaira való emlékezés azért fontos – mondják sokan –, hogy ez többé ne ismétlődhesen meg. A félelem valós, hiszen az elmúlt 70 évben a világ valamely pontján megismétlődik. Gondoljunk csak az utóbbi időkben a délszláv háború eseményeire. Addig, amíg közösen ki nem állunk az igaz ügy mellett, az ördög nem hátrál meg, hanem szedi az áldozatait. Nekünk ki kell állnunk minden ember méltó emberi jogai mellett és ellen kell hogy álljunk minden kollektív bűnösséget feltételező szándék ellen, történjen az cigánnyal, románnal, magyarral egyaránt. Ha azonban ma az elvesztett javak új birtokosai jól érzik magukat abban, ami nem az övék

volt és ez ellen egy társadalom nem lép fel, akkor itt még nagyon sok holokauszt következhet, mert a sebzett ember mindig csak viszont sebezni akar, és nem tud megbocsátani. A kérdés megoldása abban van, hogy először bűnbánatot kell tartani, a bűnt be kell ismerni és utána jöhet a megbocsátás. Csak ezután lehet mindent újrakezdeni! Végezetül pedig a magam és Egyházam nevében elismerem, hogy vétkezünk és ezért bocsánatot kérek.

Tétlenkedő és fáradozó keresztyének

A bibliai Debora énekében (Bírák, 5. rész) kétféle nemzetségről olvasunk. Az egyikhez azok tartoznak, akik távol tartották magukat a kanaánitákkal vívott harctól. A szükség idején az ő szívüket nem indította meg a felszabadító harcra hívó kürt szava. Az otthonmaradók, a közömbösek között volt Ruben nemzetsége, melyben „nagy megfontolások” voltak. A Ruben nemzetsége ült és hallgatta a pásztorfurulyát. Ez kedvesebb volt füle és szíve számára a harci kürtzengésnél. A nyereségvágy, a vagyon fogva tartotta őket. Gileád messziről nézte a nehéz ütközetet. Gád nemzetsége nem ismerte fel az idő fontosságát, a hajóknál időzött. Áser nemzetsége ülve maradt, pihent, míg folyt a háború.

A bibliai tétlenkedő nemzetségeknek lehet, hogy nem tetszett sem a harcra hívó Debora, sem a harci parancsot megadó Bára. Lehet, mindkettő helyett magukat tartották alkalmasabbnak a vezetésre. Az „én jobban tudom” lelkiület is felülkerekedhetett bennük. Valami

kiirtotta belőlük az elhivatottság és a szövetség lelkiületét és a kürt szavában nem Isten törvényét, és akaratát hallották. Pedig ez határozza meg, hogy engedelmes legyek, vagy nem. Isten szabja meg, hogy mi a felelősségem és teendőm.

A másik nemzetség az, amelyre hatott a kürt szava és buzgósággal, habozás nélkül vonult a harcra. Ők felismerték a helyzet fontosságát és vállalták a rájuk háruló nehéz feladatot. Önként követték a harcra hívójukat. Benjámin egész népe, Zebulon nemzetségéből a vezéri pálcát hordók jártak elől, példát mutattak a jelentkezőknek. Issakár nemzetsége a leghevesebb küzdelem helyét foglalta el. Őket a halálra elszánt lelkű nép jelzője illette meg. Ez a nemzetség nem a nyereségre, a vagyonra nézett. Az ilyenekkel Isten csodálatos eredményeket tud elérni. „Ő áll segédül szívünk harcainál.” A küzdőkhöz küldi Isten az égiet (19. vers), akikkel kipótolja a hiányzókat. Velük biztos a győzelem.

Mindkét lelkiület, a tétlenkedő és a fáradozó, ma is felismerhető, jelen van a keresztyének között. Az egyházban, a gyülekezetekben mindkét nemzetségnek kisebb-nagyobb számban meg vannak a követői.

Minden gyülekezetben van egy kis sereg, amely vasárnapról vasárnapra ott van az istentiszteleten. Perselyes, rendszeres és rendkívüli adományával hozzájárul ahhoz a küzdelemhez, amelyet az egyház folytat a bajbajutottak megsegítésére, az elesettek felemelése érdekében. Részt vesz önkéntesen azokban a munkákban, amelyek alkalomra szükségesek az egyházközösség ingó és ingatlan javainak jó karbantartásához. Elöl jár a szeretetszolgálatban, az egyedül maradottak felkeresésében, a bánkódók megvigasztalásában. Szép beszédével, tiszta életével bizonyítja, hogy ő az Úr Jézus követe az emberek számára, akárcsak azok az ő számára. Minden konkrét mandátumnak, amely Isten dicsőségét szolgálja, készséggel és örömmel teljesítője. De, amint a Debora énekében kisebb sereget

alkotott az „elszánt lelkű nép”, úgy a gyülekezteinkben is az Isten ügyében fáradozók kisebb sereget jelentenek.

Mi, keresztyének mindnyájan a bűn és a Sátán elleni szent harcra is elhívattunk. Küzdelmünk fegyverét az ige szabja meg: „Öltözzétek fel az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben” (Ef 6,11). Bizony, sokszor a legnehezebb küzdelmet önmagunkkal szemben kell megvívunk. A szívünkben támadó ellenállásokat kell legyőznünk.

Debora éneke, mint legrégebbi ótestamentumi irodalmi mű, a győzelemnek egyik kulcsát mutatja meg: egyesíteni Isten népét a bennük levő isteni erő megbizonyítására. Utat mutat a siker felé is. Ha azt az erőt, amely a mi hitünk, népünk és Istenünk szolgálatába állítjuk, küzdelmünk nem lesz hiábavaló. Sokasítsa meg a jó Isten a fáradozó keresztyéneket, és a nyissa meg a szemét a tétlenkedőknek az Ő dicsőségét szolgáló feladatok meglátására.

SzJ

Adósok vagyunk

Felújították a rettegi templomot

A Dési Egyházmegyéhez tartozó Rettegen a 15. században épült műemlék templom felavatására került sor május 11-én. A hálaadó istentiszteleten ígét hirdetett Kató Béla püspök, ezt követte a zenés-verses műsor, amelyen fellépett a Kolozsvári Református Kollégium kórusa is.

A Déstől mintegy 20 km-re fekvő rettegi gyülekezet temploma a rendelkezésre álló adatok szerint a 15. század második felében épülhetett. Mátyás király az 1467-es nemesi összeesküvésben részt vevő Bánffyaktól visszavette az uradalmat, a települést pedig Szerdahelyi Imrefi Györgynek és családjának adományozta. Az ő idejükben épült a ma is álló templom. A település a reformációt követően unitárius, majd később református lett. A községet az évszázadok alatt számos horda kifosztotta, felkoncolta, a templomot is több támadás érte. A legnagyobb átalakítására 1807–1812 között került sor a Bethlen család támogatásával, ekkor építették a 36 m magas tornyot is a templomhoz. A hajlék több kisebb felújításon esett át, a legalaposabb munkát 1968-ban végezték Debreczeni László munkálkodása idején. Az azóta eltelt mintegy fél évszázadnyi idő során azonban a hajlék állaga romlott, ezért vált újra szükségessé a templom felújítása. A gyülekezet a munkát 2010-ben kezdte el. A négy év alatt a 330 lelkes gyülekezet hívei mintegy 200 ezer lejt adományoztak a felújításra, amelyből az egész tetőszerkezetet felújították, és bevezették a központi fűtést. Az anyagiak másik részét a román állam támogatása, pontosabban a művelődésügyi minisztérium pályázata nyomán sikerült biztosítani.

„Adós vagy” – ezt zúgták a templom hangjai, amikor felfelé lépdeltem a hegyoldalra. „Ettől a kifejezéstől pedig az emberek igencsak összerezzennek” – kezdte igehirdetését a há-

laadó istentisztelet alkalmával Kató Béla. A Kol 2,12–15 alapjára épülő prédikációban a püspök az adósságról, a kegyelemről és a megújulásról beszélt.

„Olyan helyzetben élünk, amikor az emberek rengeteg kölcsönt fésznek fel. A sajtó, a bankok, a reklámok mind azt szajkózzák, hogy a kölcsön fontos része életünknek, más-képp nem lehetünk boldogok. Sokszor még olyanok is kölcsönre adják fejüket, akiknek nem lenne rá szükségük. Ám az adósok tábora egyre csak nő, az emberek pedig tudják, hogy egyszer csak elkövetkezik a fizetés ideje.

Pál apostol is azt mondja: mindannyian adósok vagyunk: a mi bűneink, mulasztásaink miatt. De akkor is, amikor nem szeretjük felebarátainkat, hiszen ez is Isten parancsa. A sort pedig tovább lehetne folytatni. Adósok vagyunk szüleinkkel szemben, akiket nem tisztelünk eléggé. És adósok vagyunk sok esetben az étellel szemben is: folyamatosan látjuk, hogy milyen sok az abortusz, egyre kevesebben születünk. Az ember azonban nem élhet ennyi adóssággal: folyamatosan keresi a kiutat. Régebb az önsanyargatásban, a kolostorba vonulásban látták a megoldást, de rájöttek, hogy úgy lehetetlen boldogulni. Nekünk Isten kegyelmére van szükségünk. Ezt kell nekünk az Ő részéről elfogadnunk. Isten az Ő Fiának áldozatáért elengedi tartozásunkat, s így válhatunk mi szabad, boldog emberekké. Ezt nekünk azonban vissza kell fizetnünk. Ezt tette a rettegi gyülekezet is – mondta Kató Béla püspök –, amikor felújította a templomot. A kérdés azonban az, hogy meg tudjuk-e újítani a szívünket is.

Járjunk folyamatosan a templomba, hogy halljuk Isten Igéjét, amely egyrészt biztat, másrészt pedig üzeni, hogy Isten megbocsát nekünk, elengedi tartozásunkat, amiért neki hálával tartozunk” – fogalmazott a prédikáció végén a püspök.

Igehirdetést követően **Bányai Csaba** lelkipásztor röviden ismertette a templom történetét, köszönetet mondott mindazoknak, akik imádságban és anyagiakban segítették a munkát. A művelődésügyi minisztérium részéről **Kelemen Hunor** miniszter köszöntötte az egybegyűlteket. „Aki templomot újít – mondta beszédében –, az nemcsak a múlt felé fordul, hanem a jövő felé is. Mert bizonyítja, hogy nem akar elmenni szülőföldjéről, és a legnehezebb körülmények között is hisz a megmaradásban.” A helybeli polgármester és **Kocsis András** presbiter köszöntését követően zenés-verses műsorra került sor, melynek keretében a templomban levők **Gebefügi Renáta** és **Fazakas Ádám** hegedű- és orgonajátékát hallgatták nagy örömmel, majd ezt követően a Kolozsvári Református Kollégium kórusa is fellépett **Székelly Árpád** igazgató-karnagy vezetésével.

A jelenlegi munkálatokat még négy évvel ezelőtt kezdték el – meséli Banyai Csaba lelkipásztor. – A Dénes Ibolya vezette kolozsvári cég Eke Éva tervező segítségével igyekezett szakszerű munkát és restaurálást végezni: megőrizni a patinás templom jellegzetességét, műemlék értékét – teszi hozzá Banyai Csaba.

A munka pedig olyannyira sikerült, hogy azt javaslom: aki csak teheti, ne hagyja ki a Bethlen és Dész közötti útvonalon fekvő rettegi templom meglátogatását. A hajlékban még 16. századi püspöki maradványok is vannak: 1599-ben itt temették el Toronyai Máté református püspököt. A templom falán emléktábla hirdeti a régmúlt időket.

Somogyi Botond

Mennyire keresztyén Európa?

(Folytatás a 3. oldalról)

Mi a keresztyén lét mértékegysége?

A természettudós professzor asszonynak rögtön ez a kérdés jutott eszébe, meg az, hogyan lehet meghatározni a keresztyén szó tartalmát? A statisztika adna választ a kérdésre: hányan járnak templomba, hányan fizetnek egyházi adót vagy fenntartói járulékot? Az egyházhűség lenne a mértékegység? A Szentháromság-hit lenne a döntő? Vagy más optikából formálva meg a kérdéseket: mi az Európában, ami más, mint más kultúrkörökben, kontinenseken? Más világvallások befolyási övezetében?

A tudós hölgy válaszkérésének kiindulási pontja bibliai, ami már szimpatikussá teszi keresését. 1Móz 1,26–27 szerint „alkossunk embert képmásunkra, hozzánk hasonlóvá... megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette...”. Az istenképűségre teremtés ténye az ember szabadságáról szól és egyben felelősségéről. A szabadság viszont csak toleranciában élhet, valósulhat meg.

És ez bizony nem könnyű szabadság. Ebben pedig a tolerancia, vagyis más vallásának, szokásainak, elveinek gúnyolódás és támadás nélküli elhordozása ennél még nehezebb. Nagyfokú személyi és társadalmi érettséget igényel, amire igazából sem Nyugat, sem Kelet-Európa népei nincsenek felkészülve. Viszont ahol ez a szabadság érzékelhetően sérti mások szabadságát, ott a közrend és a közbéke érdekében fel kell lépni.

S ez sem könnyű feladat: sem a jogérvényesítőknél, sem a korlátozást elviselni kényszerülőknek. Ez is európai hozadék, mert a szabadság testvéri odafigyelés nélkül csoportönkénté, valamelyik társadalmi réteg hatalmi fölényévé szűkülhet. S ez már nagyon veszélyes. (Aho- gyan azt a kelet-európai bolsevik „fejlődésben” egyre torzultabban szenvedhettük el.)

Szabadság szolidaritással, felebaráti szeretettel

A szolidaritás, azaz a felebaráti szeretet nagyon is keresztyéni és személyes kötelesség. Jézus így hagyta meg örökül: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást!” (Jn 13,34) De ide sorolja a politikus az irgalmas szamaritánus példázatát is, s annak üzenetét. Ez a felebaráti szeretet maradó paradigmája, számonkérés, és felhívás is egyúttal annak gyakorlására, rangtól, etnikumtól, vallástól függetlenül. Quisthoudt-Rowohl érvelésének alapja tehát a szabadság kérdése. „A szabadság abszolút alapvető keresztyén kultúránkban. Ez kötelez minket türelemre és

szolidaritásra, ez a garanciája az emberi érettségnek, nagykorúságnak és felelősségnek” – hangsúlyozza a tudós kémikus.

Európa még keresztyén kultúrájában, gondolkodásában

Az alapkérdésre, amit eleve feltett, a szabadság felől adja meg a választ, s így fogalmaz: „Európa még mindig – gyakran nem is tudatosítva ezt – keresztyén a kultúrájában, gondolkodásában és mentalitásában.” Illusztrációként néhány példát hoz fel írásában. A német közmondásvilágban szó van például erről: „Húsvéti szél 40 napig fű”... utalás a pünkösdi szélre, a Lélekre, ami a Feltámadott Lelkére emlékeztet. Az egyház maradjon a falvakban (is), ami jelenleg nagy vita témája Németországban. „Pápább a pápánál” – ami a kizárólagos és cáfolhatatlan vélemény kifejezője. Különleges alkalmakon megszólalnak a harangok (de meddig még? – teszi fel a kérdést).

A tudós EU-képviselő utal írásában arra, hogy milyen heves vitákat váltott ki évekkal ezelőtt az Unió Alkotmány előszavában az Istenre utalás tervezete. Ez nyilvánvalóvá tette, hogy a „keresztyénként a társadalomban” még tapasztalható ténye valamiképpen mindenkit megmozgat, de legalábbis nem mennek el e kérdés

mellett közömbösen az emberek. Vagy mellette vagy ellene – de valamiképpen állást foglaltak. Tehát nem a közöny fogta meg a lelkeket. És ez már hasznos a tisztázódáshoz és a további kérdések feltételéhez.

Írása végén a felelős tudós és politikus professzor asszony még egyszer leszögezi: Európa egészen bizonyosan keresztyén, jelzi ezt kultúrája és gondolkodásmódja. Szorosabb értelemben véve Európa hol többé, hol kevésbé egyházas, ezért sem olyan könnyű elfogadni, hogy más vallások is hozzátartoznak a mindennapi élethez kontinensünkön. Ha viszont a keresztyén jelleget a hívőséggel azonosítjuk, akkor „az a reménységünk, hogy kontinensünk lakossága a harmadik évezredben még hívőbb lesz”.

És mi magyarok?

A fentiekhez sok mindent lehetne Kárpát-medencei üzenetként hozzátenni. Hiszen a magyar keresztyénség nem csak akkor állt a vártán hűséggel és rendíthetetlenül, amikor a török, harcos iszlám vallás rajtunk keresztül akarta meghódítani Európát. Nem csak 300-400 évvel ezelőtt lettek magyarságmegtartó erővé az egyházak, gyülekezetek. Jó ezeréves végvári, kulturális, európai védőbástya szerepünk egyre inkább átgondolásra szorul a 21. századi viszonyok között. Egy biztos: a harmadik évezredben még hívőbbé, még krisztusibbá kell válnia a magyar keresztyénségnek (is), hogy feladhatatlan történelmi hivatásának Isten és Európa, s a nagyvilág színe előtt a kor színvonalán meg tudjon felelni.

Magyarország nem tartozik a nagyon vallásos országok közé

Egy felmérés szerint Magyarország nem tartozik a nagyon vallásos országok közé, és a tendenciák sem egyértelműek: bizonyos mutatók a hit erősödésére, mások a gyengülésre mutatnak. Az *Istenhit koronként és országonként* című felmérés során – 1991-ben, 1998-ban és 2008-ban – a kutatók elemezték előbb 18, majd 33, végül pedig 42 országban a vallásos hit terjedését vagy éppen visszaesését. Magyarország az ateizmus nemzetközi listáján a 11. helyen áll, vagyis ott viszonylag sokan tagadják Isten létezését (23 százalék). Lengyelországban ugyanez a mutató mindössze 2 százalékos, az egykori NDK területén viszont egyértelműen többségben vannak az ateisták: arányuk 59%.

Viszonylag nagy a vallástalanok, ateisták aránya, de jelentős a vallásos emberek hányada is. A magyar helyzet ellentmondásosságát mutatja, hogy az utóbbi években nőtt az ateisták száma, sőt azoknak a részaránya is, akik sosem hittek Istenben, viszont nem-

zetközi összehasonlításban is dinamikusan (a különböző periódusokat tekintve 3,7, illetve 4 százalékkal) nőtt a személyes Istenben hívők hányada. Magyarországon az istenhívők elsősorban az idősebb korosztályokhoz tartoznak: a 28 év alattiak 15,9 százaléka, míg a 68 év felettiak 40,4 százaléka bizonyos Isten létezésében.

Magyarországon a katolikusok aránya 66 százalékos, a reformátusoké 20 százalék körüli, míg az evangélikusok 5 százalékos arányt képviselnek. Tomka Miklós vallásszociológus 2001-ben publikált tanulmánya szerint a magyar lakosság 57,9 százaléka egyháztag, ami elmarad a románok 97, a lengyelek 95, a portugálok 88, a spanyolok és olaszok 82-82 és a bolgárok 70 százalékos arányától. Ugyanakkor Magyarország megelőzi az egyháztagok arányát tekintve Csehországot (35 százalék) és Észtországot (24 százalék) Kelet-Európában. Németországban a magyarhoz hasonló, 60 százalékos az egyháztagok aránya.

Kedves Gyerekek!

Jézus feltámadása (húsvét) után 40 napig jelent meg tanítványainak, és beszélt nekik Isten országáról. Meghagyta számukra: „Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.” (Mt 28,19–20)

Jézus mennybemenetele (áldozócstörtörtök, a húsvét utáni 40. nap) után, tanítványai visszatértek Jeruzsálembe, hogy imádkozva várják Jézus ígéretének beteljesedését, a Szentlélek eljövételét. Ez idő alatt megválasztották Máttyást tizenket-

tedik tanítványnak (apostolnak) Júdás helyett.

Jézus megtartotta, amit megígért. Miután az Atyához felment a mennybe, maga helyett küldött valakit. Küldött valakit, aki segíti, vigasztalja, bátorítja a tanítványait, aki tanácsokat és ötleteket ad nekik. Akit elküldött, az nem más, mint a Szentlélek, akiről azt ígérte Jézus, hogy láthatatlanul, mindig, mindenhol velük lesz.

De vajon honnan tudhatták a tanítványok, hogy velük van a Szentlélek? Az 50. napon elékezett pünkösd napja. A tanítványok egy házban gyűltek össze. Hirtelen hatalmas zúgás, szélvihar támadt, amely betöltötte az egész házat.

Majd lángnyelvek jelentek meg, amelyek szálltak mindegyikükre. Megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni. Az emberek csodálkoztak, mert mindegyikük a maga nyelvén hallotta a tanítványok beszédét.

Ezek után Péter apostol beszélt Jézusról, aki Isten Fiaként a földön járt, csodákat tett, és gyógyított, de elítélték és keresztre feszítették. Azonban Isten harmadnapon feltámasztotta Őt. Majd így folytatta: „Mi pedig a tanítványai voltunk, és mindezt tanúsíthatjuk. Ő, mielőtt az Atyához ment a mennybe, megígérte, hogy elküldi a Szentlelket. Most teljesítette be ezt – ti is láthatjátok. Térjete meg, és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus nevében!” Amikor ezt hallották, sokan hittek Pé-

ternek, és háromezren megkeresztelkedtek. Belőlük alakult meg az első gyülekezet. A gyülekezet tagjai kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.

Tehát pünkösd az egyházi év harmadik fő ünnepe. A húsvétot követő 50. napon ünnepeljük.

Jézus betartotta ígéretét, elküldte Isten Szentlelkét, s ezáltal pünkösdkor három fontos esemény történt:

- nyilvánvalóvá lett Jézus megváltó tette és beteljesedése a Szentlélek kitöltetése által;
- a keresztyén egyház alapítása (az egyház születésnapja);
- kezdetét vette az egész világra kiterjedő missziós munka.

Betűrejtvény

Az Apostolok Cselekedetei 1. részének 15–26. versei és a 2. rész alapján a hálóban

megadott szavak segítségével (vízszintes és függőleges irányban) megtaláljátok a helyes válaszokat. Végül, a megmaradt 28 betű összeolvasva, egy jókívánságot rejt!

B	E	S	Z	É	L	N	I	P	N	K	Ö
S	Z	E	N	T	L	É	L	E	K	T	N
A	J	Á	N	D	É	K	Á	T	E	P	O
I	M	Á	D	K	O	Z	Á	S	B	A	N
S	D	I	L	Ü	Z	Ö	V	D	Ü	I	N
J	E	R	U	Z	S	Á	L	E	M	Z	E
H	Á	R	O	M	E	Z	E	R	L	R	T
Z	Ú	G	Á	S	P	É	T	E	R	Á	S
J	Ó	E	L	S	Á	Y	T	Á	M	E	I
Á	D	E	N	T	N	E	V	T	Ö	L	T
L	Á	N	G	N	Y	E	L	V	E	K	Ü
Í	O	K	A	D	T	A	Á	N	Ü	K	V

1. Ki volt a Júdás helyett választott új tanítvány (apostol)?
2. Hány nap telt el húsvétól pünkösdig?
3. Melyik városban történt a pünkösd esemény?
4. „Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek.” (ApCsel 2,2)
5. Milyen alakban jelent meg a Szentlélek?
6. „Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek; úgy, ahogyan a Lélek nekik, hogy szóljanak.” (ApCsel 2,4)
7. Ki mondta a pünkösd beszédet?
8. Az apostol beszédében melyik prófétát idézi? (ApCsel 2,16)
9. „Aki azonban segítségül hívja az Úr nevét,” (ApCsel 2,21)
10. „Tudja meg tehát egész háza teljes bizonyossággal, hogy Úrrá és Krisztusává tette őt az; azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.” (ApCsel 2,36)
11. „Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek” (ApCsel 2,38)
12. „Aki pedig hitte a beszédének, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy lélek csatlakozott hozzájuk.” (ApCsel 2,41)
13. „Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az” (ApCsel 2,42)
14. Szentháromság: Atya, Fiú,

Benedek Elek

Pünkösd harangok

Olyan szépen cseng a harang,
Mintha nem is harang volna,
hanem ezer harangvirág
Imádságos szava szólna.

Piros pünkösd vasárnapján
Piros rózsá nyíl a kertben,
Kis szívünkben tiszta öröm
Imádsága énekeljen.

Piros pünkösd vasárnapján
Szálljon reánk a szentlélek,
S térde hullva mondjunk hálát
A mindenség Istenének.

ÁLDOTT PÜNKÖSDI ÜNNEPET!

-2014-

Az ige szolgálatában

Hetven éve prédikál
id. Antal István lelkipásztor

Ha csak heti egy szolgálattal számolunk, akkor is több mint 3000 alkalommal hirdette Isten Igéjét a 87 éves id. Antal István bardoci nyugalmazott lelkipásztor, akít nemrég első szászéki prédikációjának hetvenedik évfordulója alkalmából köszöntött a baróti gyülekezet.

„Itt van szívem, neked adom, Uram” – csendült fel az alkalomhoz illő ének az ünnepi istentiszteleten, majd az ünnepelt az Apostolok Cselekedeteiből vett igével kezdte prédikációját: „Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Lélek titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20,28)

– Isten határozott felhívással fordul hozzánk, amely alól senki nem vonhatja ki magát – mondta beszédében a lelkipásztor. – Először is

„viseljetek gondot magatokra”, hiszen ha mi nem járunk elől Isten törvényeinek megtartásában, akkor miképpen lehetünk példaadók. Másodszor pedig viseljünk gondot egymásra, és közösségünkre, hiszen konfirmációi fogadalmunkban is elhangzik: „Ígérem és fogadom, hogy Jézus Krisztusnak igaz követője, református keresztyén anyaszentegyhá-

Antal István: viseljék gondot az egész nyájra

zunknak egész életemben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló és áldozatkész tagja leszek.”

Az istentiszteletet követően a baróti gyülekezet virágcsokorral köszönte meg Antal István lelkes munkásságát, majd **Berszán István** erdővidéki esperes köszöntötte kollégáját.

– Lelkipásztornak lenni nemcsak fizikai vagy lelki erő kérdése, hanem erkölcsi erőé is – jelentette ki az esperes, aki Rácz Magda baróti képzőművész templomot ábrázoló festményével kívánt sok egészséget a nyugalmazott lelkész további szolgálataihoz.

Az éppen távol levő Krizbai Imre helybéli lelkipásztor üzenetét is tolmácsolta az esperes, kiemelve, hogy Antal István teljes szolgálati ideje alatt kitarított Isten és az egyház mellett, bármilyen nehéz időket is kellett megélnie.

Antal István 1927. május 17-én született Miklósfalván (Hargita megye), 1944. április végén lépett először szószékre szülőfalujában, mint középiskolás diák. A Teológia elvégzése után több évig szolgált Hargita megyében, majd 1959-től nyugdíjazásáig Bardocon volt református lelkipásztor. Azóta is vállal szolgálatot kollégái gyülekezetében, mindig örömmel prédikál, hiszen, elmondása szerint, szereti ezt a hivatást, így mindig öröm felkészülni a lelkes feladatokra.

**Erdővidéki Egyházmegye
Sajtószolgálat**

kicsinyhitűség és hitetlenség miatt, a félelem és bizalmatlanság, valamint az egymástól való rettegés miatt.

A megdicsőülés hegyére a tanítványok közül csupán hárman mentek fel, vagyis a tanítványok egynegyede. Ez a százalék volt jellemző az akkori időkre is: a lelkipásztori társadalom csupán egynegyede végezte (végzi ma is?) következetesen, céltudatosan és lelkiismeretesen, krisztusi szenvedéllyel a munkáját.”

A könyvbemutató során **Tőkés István** nyugalmazott teológiai professzor, aki idén augusztusban tölti 98. életévét, arról beszélt, hogy a kommunista időben az egyház a gyülekezetekben élt, a vezetőség, az egyházkerületi adminisztráció más vonalon volt elkötelezve. – Akik olvassák a könyvet, látni fogják, hogyan élt és küszködött az egyház a nehéz, sanyarú körülmények között. A professzor ezt követően a népegyház és a hitvalló egyház fontosságáról beszélt.

A könyvbemutatót követően a szerző dedikálta a kötetet mindazok számára, akik vásároltak belőle, majd szeretetvendégségre került sor.

Tőkés István és Tóth Albert

A hú egynegyede

Tőkés István könyvét mutatták be a Teológián

Tőkés István *A Romániai Magyar Református Egyház élete 1944–1989* című könyvét mutatták be a közelmúltban a kolozsvári Protestáns Teológián. **Rezi Elek** rektor köszöntőjét követően, **dr. Tóth Albert**, a Magyar Református Lelkészegyesületek Szövetségének elnöke szólt az egybegyűltekhöz. Rendhagyó könyvbemutatót tartott, melynek során a magyarországi lelkipásztor elmondta: „a régi rendszerben is az egyháznak az lett volna a kötelessége, hogy az embereket felkarolja, segítse, hitben megtartsa. Ám ez nem történt meg, az egyház nem vezető szerepet töltött be, hanem alkalmazkodott, feladta célját és a sor végén kullogott. Tőkés István könyve bemutatja – mondta Tóth Albert –, hogy miért nem lehetett gyülekezetépítő munkát végezni, és miért kellett kiszolgáltatni magunkat az egyházellenes, bolsevik hatalomnak. A

Szervezzünk kórust!

Egyházzenei előadók tanácskozása

Egyházkerületünk egyházzenei előadói május 8-án immár második alkalommal találkoztak.

A tanácskozáson elhangzott: az egyházzene terén sok a tennivaló

A tanácskozáson tizenegy egyházmegye képviseltette magát. Rövid áhítat után a résztvevők beszámoltak az egyházmegyékben folyó zenei tevékenységről. Ezt követte dr. **Székely Árpád** igazgató-zenetanár előadása, melynek témája: *Kórus szervezés – a kórus szerepe az egyházzenei életben*. A tanácskozás résztvevői megvitatták a november elejére, Illyefalvára tervezett regionális kántortovábbképző tanfolyam programját, melyben kiemelt helyen szerepel az orgonajáték, egyházi ének, zeneelmélet, szolfézs mellett a karvezetés, kórus szervezés, hangképzés. A jelenlevők megállapították, sok a tennivaló az 1996-ban kiadott új énekeskönyv anyagának elsajátítása, az ifjúsági ének-zene színvonalának emelése, a zsoltáréneklés, vallásórai énektanítás, kórustevékenység, az orgonák állapotának felmérése, orgonajavítás terén. Az elhangzott és megvitatott javaslatok az eredményes munka elindítását segítik elő. A résztvevők hasznosnak és fontosnak tartják az ilyen jellegű szakmai tanácskozásokat.

Dr. Péter Éva

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja
A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár
Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz.
Telefon: 0731 019404
Drótposta: uzenet@reformatus.ro
<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>
Főszerkesztő: Somogyi Botond
Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.
A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában.
Felelős vezető: Dávid Zoltán
Olvasószerkesztő: Sztranyiczki Mihály
Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos
Tördelés: Czirmay Ágnes

